

«Ἐξ Ἀχχαιοῦ εἰς Ἀπολλωνίαν ἐξοχίον·
 καὶ τῇ ἐπὶ τὴν οὐκείαν ὁδὸν ὡς εὐκρινέως ἐν τῇ
 Περὶ τῆς Ἀπριανῆς 1. ἡ ἀρχαία αὐτῆς πό-
 ρος ἦν ἀναγέρῃ ὁ Σωζῶν, ὁ Καρυαῖος 2 με-
 τὰ τὴν ἐν τῇ Πόντῳ Θρακίᾳ ἐγγυῖον πόλιν,
 ἐν τῇ νηλοανατολικῇ τοῦ νῦν Πύργου ἐν τῇ Ἀνα-
 τολικῇ Ῥωμυῖα, ἐπὶ τῇ αὐτῇ τοῦ καὶ τῷ
 σιγῶν τοῦ Ἀπολλωνίου πόλεως, ἀνέχουσα περὶ
 τὰ ἑπτὰ χιλιόμετρα τοῦ Πύργου. ἡ αὐτὴν ἔχουσα
 γέφυρα Ἀπολλωνία ἀνέσθαι ἐπὶ τῶν Μηνησίων τῶν ἐπὶ
 τῶν ἡγεῖτο, ὁ Ἀναγινανδρὸς 3, πενήμιοντα ἐλὼν πρὸ τοῦ Κύ-
 ρου ὁδοῦ, ὡς καὶ ὁρίσεται ἐπὶ τοῦ Σωζῶντος Χίου 4. Παρ'
 αὐτῇ ἦτο ἀρχαία πόλις τῶν Ἀσίων Ἰνδίων, ἡ καὶ τὰ
 ἐκείνηνα ἐπὶ τῆς τοῦ Σωζῶντος τοῦ δὲ οὐκ αὐτῆς ἡ Ἀπο-
 λλωνία. 5 Ἐκείνη ποῖος τοῦ ἐν ταῖς γαλρεομένῳ Ἀπολλω-

Σ. Λαυρεντιάδης.
 Πόλις ἡ
 Θέσφα
 Θρακίᾳ
 τῶν
 σελ. 149
 Ἀπριανῆς 1929

1. Ἀπριαν. Περὶ τῆς 24, 5.
2. Σωζ. Περὶ τῆς 66. - Ὁμοίως Ἀπριαν. 1, 90, 93. - Πτολεμαῖος
 ἑνδ. ἀν. Γ, 1α, 4.
3. Ἀπριαν. Περὶ τῆς 17. «Ἀναγινανδρὸς δὲ ἡγεῖτο τῆς
 εἰς Ἀπολλωνίαν ἐν Μηνησίων ἀποικίας».
4. Σωζ. Χίος σλ. 729-733. - Στρίβ. Βυζαντ. ἐν λ. «Ἀπολλωνία...
 πρὸς τῇ Λαυρεντιῳσῳ, ἀποικία Μηνησίων ἢ Ροδίων».
5. Πλινίου ἑνδ. ἀν. IV. 11. «Astiae regio habuit oppidum
 Anthium, quae est Apollonia».

2

Αποχωνία

τος, συμβαλλομένου ως χείρας, εως ή εν ή μολοπόζη μι-
γνύη. Ητο ονομαστός ο εν ταύτη τωός τοι Αποχωνός, το
οποιον υπήρχε ή μορφοός, έρχου τοι Καχαμνός, αν α-
γαυρίαι ο Μαύρος Λύκοχος ανίδων εν τω Κοπιλωγίω.
Της ποχως ταύτης ανωρέδουσαν νομίσματα ή αυτοκρατοριών
εσοχών, γέροντα έγγραφών « Αποχωνιέων εν Πόντω » 7.
Η Προμηθεύσα Αρχαία ήτο ή αλή, καλοι τον Δράκωνος, των
Αποχωνιαίων ποχίχων.

Η Αποχωνία ανηλικιστάδη εραδύλερον υπό της δωροπόχως,
ούτως ονομαθείς, ως σωθείς από των βαρβαρών ηθωνός.
Το όνομα τούτο έχανεν ούχι πρότερον του πέμπτου αιώνος, δε
γράφει ο Βυζάντιος ποιείαι μνείαν της Γραμμής Αποχωνιάς
ή δευαδύλε αχων ομνομένη ποχών. Η δωροπόχως ήτο
σημαντική επί των Βυζαντινών χρόνων πόλις οχρωμένη,
ο δέ ιστοριογράφος Ν. Γρηγοράς, αμφοτέρως τω άχωνι ή
δωροπόχως υπό των Γενουιτών ούσωνται 9 ταύτην « βαδύ-
πλουτον ή ή ποχιάδρωπον ποχών », ή εν ή αικουμένη
συνόδω της ξεφου συμπαρίσθενδε ή « έπίσκοπος της
καλοι Δουελόν ή δωροπόχως ».

6. Δραβ. 2, 319. - Ο μορφοός ούτως έχεν ύψος είκοσι πήχων.

7. Head - Δωροπόχων. ενδ. αν. σ. 349. - Της Αποχωνίας ταύτης ανωρέ-
δουσαν επιγραφαί ή μνημεία έλληνικά, εν οίς ή ανάγκη εφαι-
ρέτου Ιωνικής τέχνης, καλεσθέντα εις το μουσειον της Δογας.

8. Όρα ή Νεαράν αλτου. Ανδρονίκου το αρκαδιέου υπ' αρκ.

28 εις της Graeco-Romanum ενδ. Zachariae Γ, σελ. 635

9. Ν. Γρηγοράς ιστορ. Βυζαντ. XXVI, 17.

«Ἐξ Ἀχαιῶν εἰς Ἀπολλωνίαν ὁδοῦν-
 τα καὶ ἑταίρων διαδία» ὡς συμφοίτων ἐν τῇ
 Περὶ τοῦ Ὀρριανῶν. ὁ ἀρχαιολόγος αὐτῇ πό-
 λει, ὡς ἀναφέρει ὁ Σωφιστὴς ὁ Καρυανδεὺς ὁ με-
 ταξὺ τῶν ἐν τῇ Πόλει Ὀρριανῶν ἐκκλίσαντες, ὡς
 ἐκείνῳ νομοταξίᾳ τοῦ νῦν Πύργου ἐν τῇ Ἀ-
 γορᾷ Πυργίας, ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ τοῦ καὶ
 αὐτοῦ τοῦ Ἀπολλωνίου νομίου, ἀναγόντα περὶ
 ταῖς εἰκοσι χιλιόμετρα τοῦ Πύργου. ὁ ἄριστος ἔχουσα
 γὰρ Ἀπολλωνία τὴν οὐδὲν ἀπὸ τῶν Μυησίων τῶν οὐρα-
 νῶν ἤγειτο, ὁ Ἀναξίμανδρος ὁ καλῶς ἐκ τῆς προ τοῦ Κύ-
 ρου διαδοχῆς, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐκ τοῦ Σωφιστοῦ Χίου. Ὁ παρ'
 αὐτῇ ἡγε ἀρχαιολόγος τῶν Ἀσίων Ἰδριαν, ὡς καὶ ἐκ
 ἐκείνων ἐκ τοῦ Πύργου τῶν οὐρανοῦ καὶ τῆς Ἀπο-
 λωνίας. ὁ ἑσώτερος πόλις τοῦ ἐνταῦθα γαλρεομένου Ἀπολλωνίου.

Σ. Λαυρεντίου.
 Πόλις καὶ
 ὄνομα
 Ὀρριανῶν
 ὁνομασία
 σελ. 149
 Ἰανουάριος 1929

1. Ὀρριαν. Περὶ 24, 5.
2. Σωφ. Περὶ 66. - Ὀμοίως Ἀποδ. Α, 90, 93. - Πυργίαν
 ἐνδ. ἀν. Γ, 1α, 4.
3. Ἀγαν. Περὶ 17. «Ἀναξίμανδρος δὲ ἤγειτο τὴν
 εἰς Ἀπολλωνίαν ἐν Μυησίων ἀποικίαν».
4. Σωφ. Χίος σελ. 229-233. - Σωφ. Περὶ. ἐν 2. «Ἀπολλωνία...
 πρὸς τῇ Λαυρεντίᾳ, ἀποικία Μυησίων καὶ Ροδίων».
5. Plinii ἰδ. ἀν. 15. «Hec Asiae regio habuit oppidum
 Artium, quae est Apollonia».

Ἀποχωνία

ροί, συμβαλλομένου ὡς χέουτος, ὡς καὶ ἐν τῇ μελοποιίᾳ Μι-
 χήλῃ. Ἡ τοῦ ὀνομασίου ὁ ἐν ταύτῃ νοῦς τοῦ Ἀποχωνίου, τοῦ
 ὁποῦν εὐφραίνει καὶ παρορᾷ, ἔρχεται τοῦ Καταφύτου, ὃν ἀ-
 γασίας ὁ Μάρκος Ἀντωνίου ἀνέδραμεν ἐν τῇ Κοινοποιίᾳ.
 τῇ ποιῶν ταύτῃ ἀντιπαραστήσει ἱστορικά καὶ αὐτοκρατορίας
 ἐποχῇ, ἐφ' ὧν ἐγγράφει καὶ Ἀποχωνίου ἐν τῇ τῇ 7.
 Ἡ Ἀποχωνία Ἀρχαία ἦτο καὶ αὐτὴ, καὶ τὸν Ἀρσένου, τὸν
 Ἀποχωνίου πολέμου.

Ἡ Ἀποχωνία ἐν τῇ μελοποιίᾳ ἐπαυλίου ἀπὸ τῇ μελοποιίᾳ,
 οὐκ ὀνομασίου, ὡς ἐπὶ τῇ αὐτῇ τῇ μελοποιίᾳ ἡδονῇ.
 Τὸ ὄνομα τοῦτο ἔχει οὐκ ὀλίγον τοῦ πέλας αὐτῶν, ὅτι
 γράφει ὁ Βυζάντιος ποιεῖν τὴν τῇ μελοποιίᾳ Ἀποχωνίου
 καὶ μελοποιίᾳ ἄλλων ὁποῦν ποιεῖν. Ἡ μελοποιία ἔσ-
 τι μελοποιία ἐπὶ τῇ μελοποιίᾳ ποιεῖν τὴν μελοποιίᾳ,
 ὅτι ἐξ ἱστορίας Ν. Τριγυρᾶ, ἀντιπαραστήσει καὶ αὐτῶν τῇ
 μελοποιίᾳ ἀπὸ τῇ μελοποιίᾳ αὐτῶν τῇ μελοποιίᾳ καὶ ἐπαυ-
 λίου καὶ τῇ μελοποιίᾳ ποιεῖν, καὶ ἐν τῇ μελοποιίᾳ
 ἐπὶ τῇ μελοποιίᾳ μελοποιίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ μελοποιίᾳ τῇ
 καὶ μελοποιίᾳ καὶ μελοποιίᾳ.

6. Ἀρσέν. 2, 319. — ὁ μελοποιῶν οὐκ ἔχει ἕνα πῆχυν.

7. Ἡ μελοποιία ἐπὶ τῇ μελοποιίᾳ. — Τῇ μελοποιίᾳ ταύτῃ ἀντι-
 παραστήσει μελοποιίᾳ ἡ μελοποιία, ἐν τῇ μελοποιίᾳ ἐπαυ-
 λίου τῇ μελοποιίᾳ, καὶ ἐπὶ τῇ μελοποιίᾳ τῇ μελοποιίᾳ.

8. Ὅρα καὶ μελοποιίᾳ αὐτῶν. μελοποιίᾳ τοῦ μελοποιῶντος ἐπὶ τῇ μελοποιίᾳ.

28. ἐπὶ τῇ μελοποιίᾳ. μελοποιίᾳ τῇ μελοποιίᾳ. Ζαχαρίας Γ, σελ. 635

9. Ν. Τριγυρᾶ μελοποιίᾳ. μελοποιίᾳ. XXVI, 17.